

เสียง ฤ ในภาษาไทย อ่านได้เป็น ๓ เสียง
คือ ริ รี เรอ โดยมีหลักการสังเกตดังนี้

คำที่มี ฤ นำหน้ามักออกเสียงเป็น ริ

ฤช อ่านว่า ริ - ชู
ฤทัย อ่านว่า ริ - ทัย
ฤคเวท อ่านว่า ริ - คะ - เวด
ฤขณะ อ่านว่า ริ - ก - สะ - นะ (การเห็น)
ฤดี อ่านว่า ริ - ดี
ฤษภ อ่านว่า ริ - สบ
ฤชา อ่านว่า ริ - ชา
ฤษี อ่านว่า ริ - สี่

ยกเว้นบางคำที่ ฤ นำหน้าแต่อ่านเป็น ริ เช่น

ฤธี อ่านว่า ริ ด
ฤษยา อ่านว่า ริ ด - สะ - หยา
ฤณ อ่านว่า ริ น

คำที่ออกเสียงเป็น เรอ มีเพียงคำเดียว คือ

ฤกษ์ อ่านว่า เริก

คำที่มี ฤ ตามหลัง ค น พ ม ห แล้วอ่านเป็น ริ เช่น

คฤโทษ อ่านว่า ครี - โทด
คฤหัสถ์ อ่านว่า ครี - หัด
คฤหาสน์ อ่านว่า คะ - รี - หาด
นฤบัติ อ่านว่า นะ - รี - บอ - ดี
นฤนาท อ่านว่า นะ - รี - นาด
นฤคหิต อ่านว่า นะ - รี - คะ - หิด
พฤตมาจารย์ อ่านว่า พรืด - ทา - จาน
พฤตมิ อ่านว่า พรืด - ทิ
หฤโหด อ่านว่า หะ - รี - โหด
หฤหรรษ์ อ่านว่า หะ - รี - หัน

ยกเว้นคำเหล่านี้อ่านเป็น ริ

มฤจฉา อ่านว่า มะ - ริต - ฉา

นฤตยศาลา อ่านว่า นรีต - ตะ - ยะ - ศา - ลา

คำที่มี ฤ ตามหลัง ก ต ท ป ศ ส แล้ว อ่านเป็น ริ

กฤตติกา อ่านว่า กริต - ตี - กา

ตฤณ อ่านว่า ตริน

ตฤษณา อ่านว่า ตริ - สะ - นา

ทฤษฏี อ่านว่า ทริต - สะ - ตี

กฤตยา อ่านว่า กริต - ตี - ยา

ปฤชฎางค์ อ่านว่า ปริต - สะ - ดาง

ยกเว้นคำต่อไปนี้อ่าน ริ

ทฤชฌายุ อ่านว่า ทรี - คา - ยู

ทฤชชนม์ อ่านว่า ทรี - คะ - ชน